

Winnaars Vocalisten Concours verdienden een volle bak

25-5-2022

Recital door Arvid Fagerfjäll, bariton
Hikaru Kanki, piano

Deventer Schouwburg, 24 mei 2022

St. Kamermuziek Deventer

Door Elly van Plateringen

DEVENTER – Dankzij een genereuze bijdrage van het Rudolf H. Schmidtfonds wist de Stichting Deventer Kamermuziek de winnaars van de LiedDuo prijs 2021 van het Internationaal Vocalisten Concours Den Bosch naar Deventer te halen. Aanvankelijk enigszins gehinderd door de covid-perikelen, kwam toch een datum tot stand en mochten we genieten van twee bijzonder innemende musici die met elkaar al een mooie weg bewandeld hebben. Wat jammer dat de zaal niet tot de nok gevuld was, dit tweetal had het verdiend. De keerzijde: het aantal verkochte kaarten noopte de organisatie om uit te wijken naar de Kleine Zaal. En wat is er mooier dan kamermuziek beluisteren in een intieme ruimte, waarin het contact tussen podium en zaal optimaal is?

Wie bij het woord 'bariton' denkt aan een rijzige verschijning, kwam bij opkomst van bariton Arvid Fagerfjäll bedrogen uit. En wie zich nog afvroeg of zo'n schriel zangertje de zaal wel aan kon, had aan twee maten genoeg om op andere gedachten te komen. Arvid Fagerfjäll (1991) en Hikaru Kanki (1993) begonnen hun recital met de *Liederencyclus opus 35 op teksten van Justinus Kerner* (ook wel de Kerner-cyclus genoemd) van Robert Schumann. Ontstaan in het vruchtbare scheppingsjaar 1840 (waarin o.a. ook *Dichterliebe* en *Frauenliebe-und Leben* het licht zagen) in een roerige liefdesperiode waarin Robert schreef: "...van jou toch komen al die klanken, de smachtende en goede..."

De muziek mag Clara dan ook dankbaar zijn. De Kerner-cyclus is een dozijn klankdichten met rijke karakterisering, van een stormachtige nacht, een meisje dat helaas het klooster verkiest, enige *Wanderliedern*, ontwakend groen en heimwee, liefde, tranen en de schrik der ouderdom. Maar wat overheerst is de liefde. Voor Clara, ongetwijfeld, maar ook voor prachtige melodielijnen, tussenstemmen en twee musici die er met elkaar iets moois van maken. Moet ik nog vermelden dat bariton en piano er een feest van maakten? Arvid Fagerfjäll heeft een stem die draagt tot in elke uithoek, maar ook de andere dimensies beheerst. Hikaru Kanki is een begenadigd begeleidster. En samen trekken ze prachtige lijnen in hun interpretaties.

Na de pauze werd het programma heerlijk divers, met een afwisseling die soms naadloos was en op andere momenten ronduit verrassend. Wie had gedacht dat een smartelijk lied, *Prison*, van Fauré/Verlaine zo volkomen kon aansluiten op het moderne klankspel van *This is the letter* (D. Fujikura, op tekst van Emily Dickinson)? En wie moest niet glimlachen bij de terugblik van oude geliefden in *Colloque Sentimental* van Debussy/Verlaine? Om nog maar niet te spreken van het schalkse *La belle jeunesse* van Francis Poulenc, dat werd gevolgd door het duistere *The Tyger* van Britten/Blake.

Was er dan niets meer te wensen? Zeker, met de tijd zal de ingetogenheid van de bariton ongetwijfeld meer diepgang krijgen. En de pianiste mag haar eigen persoonlijkheid best wel wat meer in de toetsen leggen. Maar zoals het tweetal nu eindigde met twee liederen van Schubert (*Memnon* en *Die Taubenpost*) was er voor ons luisteraars absoluut weinig te wensen over. Een memorabel concert, met een heel olijke toegift: het 'Flohlied' Aus Goethe's Faust van Ludwig van Beethoven. Bijna opera. Ja, dat kan Arvid dus ook.